

ODMAWIAJĄCY (2) *part praes act*

o oraz drugie a jasne; -mã- (1), -ma- (1) *Mącz* (1:1).

sg m N odmawiający (2). ◊ [*D* odmawiając(e)mu.]

Sł stp s.v. odmawiać, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. odmowny.

Odrzucający czyjś prośbę, sprzeciwiający się; negans, repugnans Mącz (2) : *Negans, Przący/ nieznający łie/ Odmawiający. Mącz* 244d, 330c; [*expandi [...] manus meas ad populum non credentem: et contradicentem mihi odmaviayvczemv Glosy II 84/76*].

Cf **ODMAWIĄĆ**

LWil